

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0007/2014

7.1.2014

BETÄNKANDE

om EU-ländernas beredskap för att snabbt och effektivt inleda den nya
programplaneringsperioden för sammanhållningspolitiken
(2013/2095(INI))

Utskottet för regional utveckling

Föredragande: Derek Vaughan

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	14
YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET	16
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	19

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om EU-ländernas beredskap för att snabbt och effektivt inleda den nya programplaneringsperioden för sammanhållningspolitiken (2013/2095(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 174 och följande i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden¹,
- med beaktande av kommissionens ändrade förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, och om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (COM(2013)0246),
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2011 om kommissionens femte sammanhållningsrapport och strategin för sammanhållningspolitiken efter 2013²,
- med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om EU:s sammanhållnings- och regionalpolitik efter 2013³,
- med beaktande av sin resolution av den 23 juni 2011 om lägesrapport om och framtida synergier för ökad effektivitet mellan Europeiska regionala utvecklingsfonden och andra strukturfonder⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om Europeiska socialfondens framtid⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 14 december 2010 om goda styrelseformer för EU:s regionalpolitik: stödförfaranden och Europeiska kommissionens kontroll⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 27 september 2011 om utnyttjandet av struktur- och sammanhållningsfonderna: lärdomar för EU:s framtida sammanhållningspolitik⁷,

¹ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

² EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 21.

³ EUT C 371 E, 20.12.2011, s. 39.

⁴ EUT C 390 E, 18.12.2012, s. 27.

⁵ EUT C 371 E, 20.12.2011, s. 41.

⁶ EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 23.

⁷ EUT C 56 E, 26.2.2013, s. 22.

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 januari 2011 *Regionalpolitikens bidrag till Europa 2020-strategins mål för hållbar tillväxt* (COM(2011)0017) och kommissionens tillhörande arbetsdokument (SEC(2011)0092),
- med beaktande av kommissionens åttonde lägesrapport om den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen av den 26 juni 2013 (COM(2013)0463),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 18 april 2013 *Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2013 om genomförandet av programmen 2007–2013*, (COM(2013)0210), och kommissionens tillhörande arbetsdokument (SWD(2013)0129),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 24 april 2012 *Partnerskapsprincipen i samband med utnyttjandet av de EU-fonder som omfattas av den gemensamma strategiska ramen – inslag i en europeisk uppförandekod för partnerskap* (SWD(2012)0106),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 14 mars 2012 *Huvuddrag i en gemensam strategisk ram för 2014–2020 för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden* (SWD(2012)0061, delarna I och II),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 16 juni 2011 om Sammanhållningspolitikens roll och prioriteringar inom Europa 2020-strategin (CESE 994/2011 – ECO/291),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 12 december 2012 om partnerskapsprincipen vid genomförandet av de gemensamma strategiska ramfonderna – aspekter av en europeisk uppförandekod för partnerskap (CESE 1396/2012 – ECO/330),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 22 maj 2013 om kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Sociala investeringar till stöd för tillväxt och sammanhållning – inklusive genomförandet av Europeiska socialfonden 2014–2020* (CESE 1557/2013 – SOC/481),
- med beaktande av Regionkommitténs resolution av den 31 januari–1 februari 2013 *Lagstiftningspaketet om sammanhållningspolitiken efter 2013* (2013/C 62/01),
- med beaktande av Regionkommitténs utkast till yttrande av den 7–9 oktober 2013 om effektivare resursanvändning (COTER-V-040),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandet från budgetutskottet (A7-0007/2014), och av följande skäl:

- A. Medlemsstaterna håller på att förbereda sina partnerskapsavtal och operativa program för den nya programplaneringsperioden 2014–2020.
- B. Den slutliga överenskommelsen om den rättsliga ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna förväntas nås före utgången av 2013.
- C. I grundförordningen fastställs gemensamma bestämmelser för fem EU-fonder: Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling samt Europeiska havs- och fiskerifonden.
- D. Syftet med sammanhållningspolitiken är att minska de skillnader som finns mellan EU:s regioner genom att inrikta finansieringen på att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.
- E. Sammanhållningspolitiken bidrar till uppnåendet av Europa 2020-strategins mål för smart och hållbar tillväxt för alla.
- F. Sammanhållningspolitiken, som är den viktigaste politiken för EU:s utveckling, bidrar till att övervinna den ekonomiska krisen för de flesta medlemsstater.
- G. Varje tänkbar ansträngning måste göras för att genomförandet av programmen inom sammanhållningspolitiken för perioden 2014–2020 ska förenklas så mycket som möjligt för alla myndigheter och mottagare.

Säkerställa att den nya programplaneringsperioden för sammanhållningspolitiken inleds effektivt och i rätt tid

1. Europaparlamentet är medvetet om att finansieringen inom sammanhållningspolitiken har lett till att flera miljarder euro investerats för att skapa nya arbetstillfällen, stödja innovativa företag och utveckla transportlänkar inom hela EU under de senaste åren.
2. Europaparlamentet framhåller dock att det fortfarande finns skillnader, som i vissa fall ökar, mellan EU:s regioner, och att fortsatta investeringar av EU-medel på lokal och regional nivå är oerhört viktiga för att man även i fortsättningen ska kunna garantera att stöd når ut till områden som behöver ekonomisk, social och miljömässig förnyelse.
3. Europaparlamentet framhåller att sammanhållningspolitiken bland annat måste ta itu med den ökande ungdomsarbetslösheten inom EU.
4. I den rådande ekonomiska, finansiella och sociala krisen framhåller Europaparlamentet att finansieringen inom sammanhållningspolitiken utgör en viktig källa för offentliga investeringar i ett antal medlemsstater, och att det här är en situation som kan kräva flexibilitet från de berörda medlemsstaternas sida för att deras ekonomier ska kunna återhämta sig. I detta sammanhang framhåller parlamentet hur viktigt det är att medlemsstater och regioner befinner sig i ett läge som gör det möjligt för dem att börja genomföra den nya finansieringen inom sammanhållningspolitiken så snart som möjligt i början av 2014.

5. Europaparlamentet välkomnar antagandet av såväl den fleråriga budgetramen för 2014–2020 som den rättsliga ramen för sammanhållningspolitiken. Parlamentet framhåller att detta resultat kommer att bidra till en snabb och effektiv lansering av den nya sammanhållningspolitiken.
6. Europaparlamentet påminner om att de ”utestående åtaganden” (RAL, från franskans ”reste à liquider”) som ansamlats i slutet av den fleråriga budgetramen 2007–2013 till två tredjedelar avsåg sammanhållningspolitiken¹. Parlamentet betonar att man måste finna en stabil lösning som minskar risken för att genomförandet av EU:s program ska blockeras på grund av brist på betalningar. Parlamentet pekar på att N+3-regeln, som visserligen är viktig för att säkra genomförandet av projekt inom ramen för sammanhållningspolitiken, kommer att få följder för ansamlingen av utestående åtaganden under de kommande åren, i synnerhet vid förseningar i införandet av de nya programmen.
7. Europaparlamentet noterar dessutom att utöver en effektiv inledning i rätt tid av den nya programplaneringsperioden för sammanhållningspolitiken, måste säkrandet av kvaliteten på partnerskapsavtal och operativa program tillmätas största vikt för att man ska kunna se till att medel används till dess fulla potential på lång sikt.
8. Europaparlamentet påminner om att den kommande fleråriga budgetramen senast i slutet av 2016 obligatoriskt måste ses över och därefter revideras, så att det blir möjligt för nästa kommission och parlament att ompröva EU:s politiska prioriteringar, vid behov anpassa den fleråriga budgetramen till nya utmaningar och behov och ta full hänsyn till de senaste makroekonomiska prognoserna.

Grundförordningen

9. Europaparlamentet välkomnar de förbättringar som har gjorts av förordningen och som inför en starkare och mer integrerad strategi för finansieringen inom sammanhållningspolitiken genom den gemensamma strategiska ramen. Parlamentet är medvetet om hur viktigt det är att man ser till att projekt har större genomslag och leder till konkreta resultat. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa ytterligare åtgärder för att förenkla byråkratin och administrationen av programmen. Parlamentet anser att detta bör leda till ett smidigt genomförande av dessa program och en ändamålsenlig användning av medlen.
10. Europaparlamentet välkomnar förslagen om att förenkla bestämmelserna i hela grundförordningen för att minska de administrativa bördorna. Parlamentet anser att förenklingen av processen för sökande, mottagare och förvaltningsmyndigheter kommer att ge EU-finansieringen ett mervärde.
11. Europaparlamentet är medvetet om att sammanhållningspolitiken kan ge ett viktigt bidrag till uppnåendet av Europa 2020-strategins mål, och framhåller därför vikten av att sammanhållningspolitiken samordnas med Europa 2020-strategins mål genom tematisk koncentration på ett begränsat antal mål. Parlamentet betonar att detta förhållningssätt ger tillräcklig flexibilitet för att lokala och regionala behov ska kunna tillgodoses.

¹ Om ändringsbudgeten nr 2/2013 godkänns för hela beloppet 11,2 miljarder euro kan de utestående åtagandena uppgå till totalt 224 miljarder euro vid slutet av 2013, fast kommissionen i sina första uppskattningar framförde siffran 180 miljarder euro i utestående åtaganden vid slutet av 2013.

12. Europaparlamentet understryker betydelsen av strategin för smart specialisering som ett sätt att komplettera målen i Europa 2020-tillväxtstrategin genom att fokusera på att identifiera och maximera områden med konkurrensförmåga, utbyta bästa praxis samt integrera forskning, innovation och utbildning genom EU-omfattande partnerskap.
13. Europaparlamentet framhåller att det visserligen redan nu finns villkor kopplade till sammanhållningspolitiken, men att man under nästa programplaneringsperiod kommer att försöka öka finansieringseffektiviteten genom att ställa som villkor för finansiering att vissa kriterier uppfylls. Parlamentet anser att sammanhållningspolitiken är en politik som ska stödja sammanhållningen mellan regioner, och att den inte bör fungera som en garanti för andra EU-politikområden som syftar till makroekonomiska reformer i medlemsstaterna.
14. Europaparlamentet påpekar att anpassningen till de förändringar som införs genom grundförordningen kan komma att orsaka vissa förseningar i utarbetandet av partnerskapsavtal och operativa program.

Framsteg i medlemsstaterna

15. Europaparlamentet framhåller att det är uppenbart att medlemsstaterna befinner sig på mycket olika stadier i sina förberedelser. Parlamentet är medvetet om att vissa medlemsstater gör goda framsteg och har lämnat sina förslag till partnerskapsavtal till kommissionen för godkännande, medan andra ligger en bit efter i processen.
16. Europaparlamentet påpekar att på det stora hela är det de nyare medlemsstater (EU-12) som har erfarenhet av en del av programmen för perioden 2000–2006 och alla program under perioden 2007–2013 som ligger långt framme i förberedelserna jämfört med vissa länder i gruppen EU-15.
17. Europaparlamentet framhåller att vissa medlemsstater kommer att ha betydligt mindre budgetar för nästa programplaneringsperiod, medan det i andra medlemsstater pågår en diskussion om budgetfördelningen inom medlemsstaterna. Parlamentet är medvetet om att båda dessa frågor kan försena förberedelserna.
18. Europaparlamentet understryker att de medlemsstater som gör goda framsteg i förberedelserna av nästa omgång av finansieringen inom sammanhållningspolitiken överlämnade sina förslag till partnerskapsavtal och operativa program till kommissionen för informella synpunkter i juni eller juli 2013.
19. Europaparlamentet är medvetet om att många medlemsstater som fungerar väl påbörjade förberedelseprocessen så tidigt som 2010 genom att uppmana berörda intressenter att bidra till diskussionerna om formuleringen av behov och prioriteringar. Parlamentet välkomnar därför de ansträngningar som gjorts att inleda förberedelseprocessen så tidigt som möjligt och anser att detta uppenbart främjar bättre beredskap.
20. Europaparlamentet betonar att långt framskridna förberedelser är beroende av att de berörda myndigheterna och organisationerna har tillräcklig kapacitet att ägna tid och pengar åt förberedelser och att se till att det finns tillräckligt med personal på ett tidigt stadium.

21. Europaparlamentet är medvetet om att dessa långt framskridna förberedelser har inneburit att förhandsbedömning och strategiska miljökonsekvensbedömningar i vissa fall utförts i god tid, vilket har gjort det möjligt att ändra förslagen under september och oktober 2013 utifrån resultaten av dessa utvärderingar.
22. Europaparlamentet är medvetet om att vissa medlemsstater har erfarit regeringsskiften som kan hindra förberedelserna för nästa programplaneringsperiod. Parlamentet framhåller att i sådana fall är fördelarna av att ha infört system som garanterar att allt administrativt arbete fortsätter oberoende av regeringsskiften viktiga för de fortsatta förberedelserna.
23. Europaparlamentet påpekar även att förberedelserna för finansiering inom sammanhållningspolitiken behöver få ökat stöd på politisk nivå för att man ska kunna säkerställa att regeringarna prioriterar färdigställandet av partnerskapsavtalen.

Framsteg med partnerskapsavtal och operativa program

24. Europaparlamentet påpekar att vissa medlemsstater planerar att ändra innehållet i sina operativa program. Parlamentet välkomnar det faktum att vissa medlemsstater har beslutat att gå över till program med flera finansieringskällor eller att minska antalet operativa program på regional nivå.
25. Parlamentet konstaterar att nivån av kontroll och samordning som centrala förvaltningar överlåter till regionala förvaltningar varierar stort beroende på den organisatoriska strukturen i olika medlemsstater, där vissa regioner är ytterst aktiva och praktiskt taget har total kontroll över de flesta aspekterna av finansieringen inom sammanhållningspolitiken och sammanhållningspolitikens återspeglning i partnerskapsavtalen. Parlamentet pekar i detta sammanhang på uppförandekoden, som tar upp den avgörande roll som lokala och regionala aktörer samt organisationer i det civila samhället spelar, och som fastställer partnerskapsprincipen i samband med sammanhållningspolitiken för 2014–2020.
26. Europaparlamentet betonar att den lokala och regionala dimensionen bör tas under fullständigt övervägande. Parlamentet betonar regionernas viktiga roll vid val av områden med konkurrensförmåga.
27. Europaparlamentet framhåller att ett sätt att säkerställa att strategin för partnerskapsavtal fungerar i medlemsstater med decentraliserade förvaltningar är att ta med separata kapitel i partnerskapsavtalen som utarbetats av de regionala förvaltningarna. Parlamentet betonar att detta upplägg innebär att förvaltningar med decentraliserade befogenheter för EU:s finansieringsprogram är mer direkt engagerade i utarbetandet av partnerskapsavtal och har möjlighet att utveckla egna programidéer och genomförandemekanismer.
28. Europaparlamentet är dock medvetet om att detta kan inverka på medlemsstaternas totala beredskap.
29. Europaparlamentet påpekar att det krävs en effektiv samordning på medlemsstatsnivå för att man ska kunna möta tidsfristerna för förberedande av operativa program som återspeglar lokala och regionala utvecklingsbehov, eftersom ansvaret för innehållet i och administrationen av operativa program i tillämpliga fall bör ligga hos lokala och regionala

förvaltningar, i överensstämmelse med varje medlemsstats interna organisation, om partnerskapsavtal ska kunna ingås i god tid.

30. Europaparlamentet är emellertid medvetet om att en minskning av de operativa programmen på regional nivå skulle innebära en betydande förvaltningsmässig och organisatorisk förändring och kan medföra en ökad risk för förseningar i inledningskedet på grund av komplexiteten i genomförandet av de operativa programmen parallellt med programplanering på olika nationella och regionala nivåer.
31. Europaparlamentet noterar att kommissionen känner till att det finns ett avsevärt intresse för sådana program med flera finansieringskällor som föreskrivs i grundförordningen, och att många medlemsstater planerar att ha ett eller flera program med flera finansieringskällor under programplaneringsperioden 2014–2020. Parlamentet betonar i detta sammanhang att man bör tillämpa denna strategi så effektivt som möjligt, så att inga flaskhalsar eller förseningar uppstår. Parlamentet observerar att olika institutionella strukturer i medlemsstaterna beaktas i grundförordningen och att bestämmelser tillhandahålls för att ta hänsyn till specifika fall. Parlamentet understryker att regionala och lokala nivåer är bäst lämpade för att identifiera utvecklingsbehov och genomföra program nära de berörda medborgarna, organisationerna, företagen och myndigheterna.
32. Europaparlamentet är medvetet om att förmågan att utarbeta partnerskapsavtal och operativa program på ett långt framskridet stadium är beroende av om medlemsstaterna har genomfört tillräckliga preliminära analyser av landets situation och framtidstrender. Parlamentet betonar att detta kommer att säkerställa att EU-medel ger ett mer effektivt bidrag till uppnåendet av de mål som fastställts för landet.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra förberedelserna för medlemsstaternas partnerskapsavtal, till exempel genom att för varje medlemsstat sammanfatta information om läget för förberedelserna, det föreslagna innehållet och samråd med relevanta intressenter, så att övriga medlemsstater och myndigheter kan lära av god praxis och väl fungerande metoder.

Lärdomar från perioden 2007–2013

34. Europaparlamentet framhåller att det för många medlemsstater kommer att bli ett stort problem att överföra metoder och mekanismer från programperioden 2007-2013 till perioden efter 2013. Parlamentet betonar att det också kommer att vara en utmaning att se till att pågående projekt fortsätter att vara effektiva samtidigt som nya projekt utvecklas.
35. Europaparlamentet är medvetet om att förberedelserna tog längre tid än väntat för många medlemsstater i början av programplaneringsperioden 2007–2013. Parlamentet betonar att detta är något som många förvaltningar har avhjälp genom att se till att nya partnerskapsavtal och operativa program levereras mer punktligt.
36. Europaparlamentet anser att de exempel som medlemsstaterna tillhandahållit tydligt visar att samordningen mellan olika insatser, operativa program och fonder behöver förbättras och att deltagandet från lokala myndigheter, regionala organisationer samt näringslivet och arbetsmarknadens organisationer behöver öka.

37. Europaparlamentet är medvetet om att alltför brett definierade prioriteringar hörde till de vanligt förekommande problem som upptäcktes under föregående programplaneringsperiod. Parlamentet uppmanar därför till ett mer strategiskt och strömlinjeformat upplägg av prioriteringarna i framtiden, med färre prioriteringar inriktade på specifika mål.
38. Europaparlamentet välkomnar att medlemsstater utifrån lyckade erfarenheter från den föregående finansieringsomgången försöker öka utnyttjandet av finansiering från den privata sektorn för att öppna alternativa finansieringskällor som komplement till traditionella finansieringsmetoder. I tider av hårda finanspolitiska åtstramningar och minskad utlåningskapacitet hos den privata sektorn kan en ökad användning av finansiella instrument främja offentlig-privata partnerskap, uppnå en multiplikatoreffekt med EU:s budget, öppna för alternativa finansieringskällor och garantera en viktig finansieringsmöjlighet för strategiska regionala investeringar. Parlamentet framhåller därför vikten av att man fastställer tydliga regler för användningen av innovativa finansiella instrument, exempelvis lån, garantier och aktieinvesteringar, som komplement till bidrag för att främja samarbetet mellan företag, den offentliga sektorns organisationer och utbildningsinstitutioner.

Finansieringens effektivitet

39. Europaparlamentet påpekar att det framgår av erfarenheterna från föregående finansieringsprogram att man måste se till att medlen får en positiv och långsiktig inverkan. Parlamentet är dessutom mycket angeläget om att programmen ska ha hög kvalitet och att användningen av medel ska vara objektiv.
40. Europaparlamentet framhåller att fokus på en resultatstyrd strategi nämndes av många medlemsstater som mål för förberedelserna av nästa finansieringsomgång. Parlamentet välkomnar de exempel som vissa medlemsstater har gett på hur en mer effektiv metod kan användas för att definiera förväntade resultat i förväg, så att medlen kan inriktas mot förslag för att uppnå dessa mål.
41. Europaparlamentet betonar att samordning mellan politiska områden och erkännande av nationella och regionala ekonomiska, sociala och miljömässiga prioriteringar nämns som mycket viktigt av många medlemsstater. Parlamentet anser att nationella operativa program i tillämpliga fall bör ta hänsyn till utvecklingsmål på lokal och regional nivå. Parlamentet påpekar att synergieffekter mellan de olika källorna av tillgänglig EU-finansiering och medlemsstaternas och regionala och lokala myndigheters budgetar bör uppmuntras, så att investeringar från den offentliga sektorn i EU kan göras mer effektiva.

Synergier med andra politikområden och instrument

42. Europaparlamentet anser det viktigt att medlemsstaterna är medvetna om möjligheterna till samordning mellan alla fonder som omfattas av grundförordningen.
43. Europaparlamentet gläder sig över att vissa medlemsstater överväger att utveckla användningen av nya instrument, såsom lokalt ledd utveckling, integrerade territoriella investeringar (ITI) och gemensamma handlingsplaner. Parlamentet inser emellertid att

reaktionerna på de nya instrumenten är blandade, och en analys av medlemsstaternas nuvarande planer visar att lokalt ledd utveckling kommer att tillämpas mer allmänt än integrerade territoriella investeringar, särskilt i EJFLU jämfört med Eruf, eftersom den lokalt ledda utvecklingen har funnits med längre i EJFLU-programmet och eftersom integrerade territoriella investeringar är ett nytt instrument som kräver viss tid för att börja tillämpas ordentligt. Parlamentet är medvetet om att det återstår att se om de inledande förberedelserna kommer att leda till att dessa instrument genomförs fullt ut.

44. Europaparlamentet anser att lokalt ledd utveckling är ett utmärkt sätt att främja deltagande nedifrån och upp av ett brett spektrum av aktörer i samhället mot bakgrund av de tidigare framgångarna för Leader-programmet inom landsbygdsutveckling. Medlemsstaterna och regionerna uppmanas att utnyttja de möjligheter som ges av lokalt ledd utveckling.
45. Europaparlamentet välkomnar gemensamma handlingsplaner som ett positivt steg mot en resultatbaserad förvaltning, i linje med ett av de övergripande målen för sammanhållningspolitiken efter 2013.

Förenkling

46. Europaparlamentet betonar vikten av att man inför enklare förberedelse- och genomförandemetoder för projekt och gläds över tecknen på att detta håller på att uppnås av medlemsstaterna.
47. Europaparlamentet välkomnar tonvikten på förenkling i grundförordningen. I verkligheten kan förenklingen dock vara svår att uppnå på grund av de skillnader som fortfarande finns mellan de fonder som inrättats genom de fonspecifika förordningarna.
48. Europaparlamentet välkomnar de positiva åtgärderna som ska förenkla och öka transparensen i förvaltningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Parlamentet påpekar att en förenklad ansökningsprocess för mottagarna, med tydlig och tillgänglig information om förfarandet och finansieringsmöjligheterna, av många medlemsstater angavs som en viktig aspekt vid förberedelserna för programplaneringsperioden 2014–2020. Parlamentet välkomnar detta som ett sätt att se till att förberedelser och genomförande av projekt löper smidigt, med minskad byråkrati för sökande. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionala och lokala myndigheter att utbyta bästa praxis för förenkling av förfaranden, och att säkerställa att de nödvändiga stränga reglerna för kontroller och revision är proportionella och inte innebär en onödig börda.
49. Europaparlamentet är medvetet om att e-sammanhållning kan vara viktig för att minska flaskhalsarna och garantera förenkling, och parlamentet gläds över att en del medlemsstater nämner att det används. Parlamentet anser att detta också kan ge ett betydande bidrag till förberedelserna för framtida finansieringsprogram.

Partnerskap

50. Europaparlamentet betonar att beslutsprocessen och utarbetandet av partnerskapsavtal måste inbegripa samarbete på nationell, regional och lokal nivå i planeringen, utvecklingen och genomförandet av finansieringsprogrammen för

EU:s sammanhållningspolitik. Parlamentet anser att flernivåstyre är nödvändigt för att förvaltningen av sammanhållningspolitiken ska vara effektiv. Parlamentet betonar i detta sammanhang att de regionala och lokala myndigheterna och intressenter kommer att behöva vara fullt delaktiga i förberedandet, genomförandet och utvärderingen av programmen. Parlamentet betonar att man måste säkerställa ett tillräckligt informationsflöde till och kapacitetsuppbyggnadsåtgärder och tekniskt stöd för dessa myndigheter, för att förenkla och optimera deras insatser i alla faser av denna process.

51. Europaparlamentet välkomnar det ökade deltagandet från alla berörda intressenter, lokala och regionala företrädare, icke-statliga organisationer, arbetsmarknadens parter, privata företag och universitet, som illustreras av de exempel som medlemsstaterna lämnat. Parlamentet anser att det är viktigt att utvecklingen sker i samarbete med andra organisationer och intressenter som representerar olika ekonomiska, sociala och miljömässiga synvinklar.
52. Europaparlamentet betonar att säkerställandet av framgångsrika partnerskap kan innebära både ett bottom-up-orienterat och ett top-down-orienterat förhållningssätt. Parlamentet påpekar att det bottom-up-orienterade förhållningssättet, som innebär omfattande diskussioner med företrädare för den offentliga sektorn, den privata sektorn och den tredje sektorn, nämndes som exempel av en medlemsstat som kommit långt med sina förberedelser.
53. Europaparlamentet framhåller att dessa bottom-up- och top-down-strategier garanterar att nationella strategier inriktade på den sociala, ekonomiska och miljömässiga situationen ingår tillsammans med omfattande deltagande på regional och lokal nivå. Parlamentet välkomnar detta effektiva sätt att garantera att strategiska krav uppfylls samtidigt som berörda intressenter deltar så mycket som möjligt i förberedelserna.

Slutsatser

54. Europaparlamentet välkomnar dels den överenskommelse som har uppnåtts om den rättsliga ramen för sammanhållningspolitiken, dels slutförandet av förhandlingarna om grundförordningen och den fleråriga budgetramen.
55. Europaparlamentet är medvetet om vikten av flernivåstyre under förberedelsestadierna och påpekar att vissa av de längst komna förberedelserna har byggt på en aktiv dialog med intressenter på regional och lokal nivå.
56. Europaparlamentet framhåller kommissionens uppmaning till medlemsstater och regioner att arbeta för att se till att partnerskapsavtal och operativa program som förbereds är av högsta möjliga kvalitet. Parlamentet noterar att detta kommer att bidra till att generera projektförslag av god kvalitet som är inriktade mot specifika målsättningar och säkerställa att EU-finansieringen får största möjliga effekt.
57. Europaparlamentet inser att aktiva och välinformerade nationella och regionala förvaltningar som samspelar med kommissionen kan ha en positiv inverkan när det gäller att föra förberedelserna framåt. Parlamentet rekommenderar därför med eftertryck kommissionen och de nationella och regionala myndigheterna att ha ett konstant informationsflöde, till exempel information om kommande genomförandeakter.

58. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstater som drabbas av kraftiga förseningar noggrant bör följa kommissionens rekommendationer, och framhåller att kommissionen bör öka sitt stöd för att säkerställa att en överenskommelse kan nås om dessa medlemsstaters partnerskapsavtal och operativa program så snart som möjligt. Parlamentet noterar därför att en översyn av medlemsstaternas framsteg i de förberedande skedena skulle bidra till att minska förseningar. Parlamentet noterar också att kommissionen skulle kunna hjälpa de medlemsstater som släpar efter i genomförandefasen.
59. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaterna.

MOTIVERING

I detta initiativbetänkande granskas hur väl förberedda medlemsstaterna är inför nästa omgång av finansiering inom sammanhållningspolitiken. I dokumentet hänvisas till belägg som samlats in från olika medlemsstater och som visar i vilken utsträckning medlemsstaterna är förberedda för nästa programplaneringsperiod samt en del av de metoder som används på nationell och regional nivå. Föredraganden välkomnar ytterligare diskussion om ämnet för betänkandet.

Belastningen på nationella, lokala och regionala budgetar ökar naturligtvis under det rådande ekonomiska klimatet. För många medlemsstater och regioner blir finansiering från sammanhållningspolitiken därför allt viktigare. Detta är än mer fallet på grund av det ökade behovet att se till att pengar används på ett mer effektivt sätt så att medborgarna drar full nytta av EU-finansiering. Därför är det viktigt att medlemsstater och regioner tar de nödvändiga stegen för att snabbt och effektivt förbereda partnerskapsavtalen och de operativa programmen så att de är redo att genomföra finansieringen så snart som möjligt efter att en överenskommelse om grundförordningen har uppnåtts.

När förhandlingarna om lagstiftningspaketet om sammanhållningspolitiken 2014–2020 nu närmar sig slutstadiet och en överenskommelse om den fleråriga budgetramen väntas före utgången av 2013 är förhoppningen att medel från de europeiska struktur- och investeringsfonderna kan anslås till projekt så snart som möjligt i början på 2014. Det är oerhört viktigt att projekt kan startas så snart som möjligt i början på 2014 så att så mycket EU-medel som möjligt kan användas till att stimulera tillväxten i regionerna.

Under förhandlingarna om sammanhållningspolitiken efter 2013 lyckades Europaparlamentet uppnå ett ökat fokus på lokala och regionala myndigheters deltagande och på större frihet för regionerna att fastställa prioriteringar enligt sina egna territoriella behov. Parlamentet prioriterade även frågor som vikten av att inrikta investeringar på att stimulera tillväxt och konkurrenskraft och framhöll finansiella instrument som en viktig mekanism för att uppnå dessa mål.

I partnerskapsavtalet, som överenskoms mellan medlemsstaterna och Europeiska kommissionen, fastställs de viktigaste delarna av programförvaltningen för alla fem fonder som omfattas av grundförordningen: Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden.

Det är tydligt att medlemsstaterna befinner sig på mycket olika stadier i förberedelseprocessen. En del av dem har redan överlämnat sina förslag till partnerskapsavtal och operativa program till kommissionen. I betänkandet förklarar föredraganden vissa av orsakerna till dessa förseningar, däribland följande: förändringar som medlemsstaterna genomför under förberedelserna jämfört med den föregående finansieringsomgången (exempelvis förändringar av de operativa programmens struktur), nya administrativa strukturer och diskussion om koncentration av de tematiska målen.

Frågor om partnerskap och flernivåstyre är viktiga under förberedelse- och genomförandestadierna och föredraganden anser att dialogen mellan medlemsstater och regionala och lokala myndigheter måste upprätthållas för att säkerställa att finansieringen inriktas på nationella och regionala mål. Regioner med goda förbindelser med medlemsstaterna under alla stadier av förberedelser och genomförande av sammanhållningspolitiken är de som lyckats säkerställa att deras intressen och behov uppmärksammas.

De lärdomar som kan dras från det föregående finansieringsprogrammet är också mycket viktiga för medlemsstaterna när de förbereder programmet för perioden 2014–2020. Föredraganden välkomnar många medlemsstaters och regioners ansträngningar att genomföra en ingående analys av framgångar och misslyckanden för programmet under perioden 2007–2013 för att kunna utöka och förbättra befintliga idéer samtidigt som man utvecklar nya strategier för att få till stånd en effektiv finansiering inom sammanhållningspolitiken.

Slutligen är föredraganden mycket angelägen om ett snabbt slutförande av förhandlingarna om lagstiftningspaketet för sammanhållningspolitiken och antagande av den fleråriga budgetramen. Förhoppningen är att medlemsstater som är sena med att uppnå en överenskommelse om sina partnerskapsavtal och operativa program ska göra detta skyndsamt så att programmen kan startas så snart som möjligt 2014.

15.11.2013

YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET

till utskottet för regional utveckling

över EU-ländernas beredskap för att snabbt och effektivt inleda den nya programplaneringsperioden för sammanhållningspolitiken (2013/2095(INI))

Föredragande: Frédéric Daerden

FÖRSLAG

Budgetutskottet uppmanar utskottet för regional utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet välkomnar den politiska överenskommelsen av den 27 juni 2013 om den fleråriga budgetramen 2014–2020. Parlamentet betonar att för att säkerställa en snabb och effektiv start på den nya sammanhållningspolitiken är det grundläggande att snarast möjligt avsluta förhandlingarna om lagstiftningspaketet, avtalen om partnerskap och de operativa programmen. Parlamentet betonar att varje dröjsmål kommer att medföra en budgetmässig koncentration av ansökningar om betalningar i slutet av perioden.
2. Europaparlamentet påminner om att nivån på ”utestående åtaganden” (RAL, från franskans ”reste à liquider”) som ansamlats i slutet av den fleråriga budgetramen 2007–2013 till två tredjedelar avsåg sammanhållningspolitiken¹. Parlamentet betonar behovet av att finna en stabil lösning som minskar risken för att genomförandet av EU:s program ska blockeras på grund av brist på betalningar. Parlamentet pekar på att N+3-regeln, som visserligen är viktig för att säkra genomförandet av projekt inom ramen för sammanhållningspolitiken, kommer att få följder när det gäller ansamlingen av utestående åtaganden de kommande åren, i synnerhet vid förseningar i införandet av de nya programmen.
3. Europaparlamentet anser att principen om flernivåstyre är nödvändig för att förvaltningen i den nya sammanhållningspolitiken ska vara effektiv. Parlamentet betonar i detta

¹ Om ändringsbudgeten nr 2/2013 godkänns för hela beloppet 11,2 miljarder euro kan de utestående åtagandena uppgå till totalt 224 miljarder euro vid slutet av 2013, fast kommissionen i sina första uppskattningar framförde siffran 180 miljarder euro i utestående åtaganden vid slutet av 2013.

avseende att de lokala och regionala myndigheterna inom ramen för sina befogenheter kommer att behöva vara fullt delaktiga, vid planeringen av programmen och avtalen och vid deras genomförande och utvärdering. Parlamentet betonar vikten av att säkerställa ett tillräckligt informationsflöde till och tekniskt stöd för dessa myndigheter för att förenkla och optimera deras insatser i alla faser av denna process.

4. Europaparlamentet betonar att synergieffekter mellan EU:s budget och medlemsstaternas och regionala och lokala myndigheters budgetar är nödvändiga för att öka effektiviteten i EU:s offentliga investeringar. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen att ange hur EU:s budgetroll kan förstärkas i detta avseende.
5. Europaparlamentet hävdar ånyo att det för att maximera EU-bidragens inverkan krävs ett integrerat tillvägagångssätt med samordning mellan de olika tillgängliga finansieringskällorna och samstämmighet mellan befintlig politik och gällande bestämmelser, så att budgetkonsolideringspolitikens negativa konsekvenser kan lindras.
6. Europaparlamentet påminner om vikten av att den kommande fleråriga budgetramen senast i slutet av 2016 obligatoriskt ses över och därefter revideras, så att det blir möjligt för nästa kommission och parlament att ompröva EU:s politiska prioriteringar, vid behov anpassa den fleråriga budgetramen till nya utmaningar och behov och ta full hänsyn till de senaste makroekonomiska prognoserna.
7. Europaparlamentet välkomnar de positiva åtgärderna som ska förenkla och öka transparensen i förvaltningen av EU-medel. Parlamentet understryker att enklare förfaranden leder till färre brister och därför till bättre utnyttjande av EU-medel. Parlamentet betonar behovet av en mer ambitiös strategi på kommissions- och medlemsstatsnivå för att förenkla förfarandena för att beviljas EU-medel, reglerna om offentlig upphandling och kontrollmekanismerna, och för att se till att det finns tydlig och lättillgänglig information om mottagarna och möjligheterna till finansiering.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	14.11.2013
Slutomröstning: resultat	+: 27 -: 3 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Marta Andreasen, Jean-Luc Dehaene, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Ingeborg Gräßle, Lucas Hartong, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Jan Mulder, Juan Andrés Naranjo Escobar, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, Alda Sousa, Derek Vaughan, Jacek Włosowicz
Slutomröstning: närvarande suppleanter	François Alfonsi, Maria Da Graça Carvalho, Frédéric Daerden, Edit Herczog, Paul Rübig, Peter Šťastný
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Pablo Arias Echeverría, Jean-Paul Basset, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Jolanta Emilia Hibner, Helmut Scholz, Tadeusz Zwiefka

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	18.12.2013
Slutomröstning: resultat	+: 35 -: 1 0: 3
Slutomröstning: närvarande ledamöter	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Iosif Matula, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Markus Pieper, Ovidiu Ioan Silaghi, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Slutomröstning: närvarande suppleant(er)	Jan Březina, Catherine Grèze, Juozas Imbrasas, Karin Kadenbach, James Nicholson, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Richard Seeber, Czesław Adam Siekierski, Michael Theurer, Derek Vaughan
Slutomröstning: närvarande suppleant(er) (art. 187.2)	Carl Schlyter